

ת"ד 3745/10/20 - מוסטפה עיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 3745-10-20 מדינת ישראל נ' עיד
תיק חיצוני: 237444/2020

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	מוסטפה עיד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 15.12.2020.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, אי ציות לתמרום 429, 203 בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), נהיגה שלא בכיוון החץ בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה בתאריך 2.6.2020.

הדיון נקבע לתאריך 15.12.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי ההזמנה לדיון לא נמסרה לידי ועל כן לא ידע אודות הדיון שנקבע בעניינו. לטענתו, נודע לו אודות פסק הדין כשנשלח אליו באמצעות דואר רשום לפני כשבוע.

לטענת המבקש, התאונה נשוא כתב האישום נגרמה בשל שינוי מבנה מערך התנועה במקום התאונה, כאשר בשינוי האמור בוטלה פנייה שמאלה ונותרה נסיעה ישר. לטענתו, פנייתו שמאלה הייתה בהיסח הדעת, כיון שבמשך שנים רבות התרגל לעשות כן. המבקש הוסיף כי במקום התאונה נגרמו תאונות נוספות בשל אותו השינוי.

המבקש טען כי הינו אדם מבוגר, בן 85 שנים, נוהג משנת 1958 ללא תאונות דרכים קודמות כאשר הרשעתו האחרונה הינה משנת 2009.

לטענתו, בהתחשב בגילו ובצורך הדחוף שלו להחזיק ברישיון נהיגה, הותרת פסק הדין על כנו תביא לעיוות דין.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה למבקש כדין.

אשר לטענת המבקש לפיה שינוי מערך התנועה במקום גרם להתרחשות התאונה טענה המשיבה כי השינוי אינו פוטר אותו מנהיגה ראויה ולכן לא מתקיים בעניינו עיוות דין.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם.

כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

בעפ"ת 3630-01-20 **פואקה (עציר) נ' מדינת ישראל** מיום 2.2.2020 נקבע כי העבירות "הקלות" בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ הן, בין היתר, עבירות המנויות בפקודת התעבורה שלא גרמו לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.

בסעיף 1 לפקודה מוגדרות עבירות תעבורה כעבירות המנויות בפקודה ובתקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה.

במקרה שבפניי הורשע המבקש בעבירות לפי פקודת התעבורה ותקנות התעבורה שאומנם גרמו לתאונת דרכים בה נגרמו נזקים לגוף ולרכוש, אולם העבירות לא גרמו לחבלה של ממש לאדם ומשכך יש לראות בהן "עבירות קלות" המאפשרות לדון את המבקש בהיעדרו ולהרשיעו בהתאם להוראות סעיף 240 לחסד"פ.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם

שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מאישור המסירה, הנמצא בתיק בית המשפט, עולה כי כתב האישום וההזמנה לדין שנקבע לתאריך 15.12.2020 נשלחו, באמצעות מזכירות בית המשפט בדואר רשום לכתובת "ד'ו אלנוריין 22, ירושלים" ונמסרה, בתאריך 23.10.2020 לידי למי שגר עמו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנים שאף אישר את קבלת דבר הדואר בחתימת ידו.

טענתו של המבקש לפיה לא ידע על מועד הדין נטענה בעלמא ואיננה נתמכת באסמכתאות או ראיות לביסוסה לרבות תצהיר מטעמו ואינה עולה בקנה אחד עם אישור המסירה.

משכך אני קובעת כי ההודעה על מועד הדין שנקבע לתאריך 15.12.2020, בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה למבקש כדין.

המבקש לא פירט בבקשתו סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין שהתקיים בהיעדרו.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדין.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

לאחר שבחנתי את טענתו של המבקש לפיה שינוי במערך התנועה הוא זה שגרם לתאונה החלטתי כי דינה להידחות.

ראשית טענת המבקש לשינוי במערך התאונה במקום נטענה ללא כל אסמכתאות או ראיות לביסוסה וגם טענתו, לפיה שינוי מערך התנועה במקום התאונה גרמו לתאונות נוספות נטענה בעלמא ללא אסמכתאות או ראיות.

שנית, גם אם במקום התאונה נערכו שינויים בהסדרי התנועה על כלל משתמשי הדרך לשים ליבם לסימנים ולתמרורים בדרך שעשויים להשתנות מעת לעת. אין בטענה זו כדי להפחית מאחריותו של המבקש להתרחשות התאונה, שכן מוטלת עליו החובה להשתמש בדרך בזהירות ובהתאם לחוק גם כאשר חלים בה שינויים.

בנוסף נוכח חומרת העבירות וחרף עברו התעבורתי המכביד של המבקש הכולל 80 הרשעות קודמות הושתה על המבקש פסילת המינימום של 3 חודשים. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך, אני קובעת כי הותרת פסק הדין על כנו לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.